

क्रमेण यथा—

‘तव विरहे मलयमरुद्धानलः शशिरुचोऽपि सोष्माणः ।

हृदयमलिरुतमपि भिन्ते नलिनीदलमपि निदाघरविरस्याः ॥’

‘संततमुसलासङ्गाद्बहुतरगृहकर्मघटनया नृपते ! ।

द्विजपत्नीनां कठिनाः सति भवति कराः सरोजसुकुमाराः ॥’

‘अजस्य गृह्णतो जन्म निरीहस्य हतद्विषः ।

स्वपतो जागरूकस्य याथार्थ्यं वेद कस्तव ॥’

‘वल्लभोत्सङ्गसङ्गेन विना हरिणचक्षुषः ।

राकाविभावरीजानिर्विषज्वालाकुलोऽभवत् ॥’

(नयनयुगासेचनकं मानसवृत्त्यापि दुष्प्रापम् ।

रूपमिदं मदिराक्षया मदयति हृदयं दुनोति च मे ॥)

‘त्वद्वाजि’ इत्यादि, (५८४ पृ०) ‘वल्लभोत्सङ्ग’—इत्यादिश्लोके चतुर्थपादे ‘मध्यंदिनदिनाधिपः’ इति पाठे द्रव्ययोर्विरोधः । अत्र ‘तव विरह—’ इत्यादौ पवनादीनां बहुव्यक्तिवाचकत्वाज्जातिशब्दानां दवानलोष्मह-

कार इति भावः ॥ चतुर्भिः पादैर्जात्यादीनां चतुर्णां विरोधमाह—तवेति । गुणेन सह गुणविरोधमाह—संततेति । मुसलं धान्यकण्डनोपकरणम् । भवति त्वयि । भवता द्विजेभ्यस्तथा वित्तानि दत्तानि यथा तेषां दासीभिरेव कर्मकरणात्-त्पत्नीनां कराः सुकुमारा जाता इत्यर्थः ॥ अत्र काठिन्यकोमलत्वयोर्गुणयोरापाततो विरोधभानम् । समाधानं तु कालमेदेन ॥ गुणस्य क्रियया विरोधमाह—अज-स्येति । स्वप्नस्य सिद्ध्या मनःसंयोगरूपतया गुणत्वम् ॥ गुणस्य द्रव्येण सह विरोध-माह—वल्लभेति । राकाविभावरीजानिः पूर्णचन्द्रः । अत्र पूर्णचन्द्रेण द्रव्येण सह दाहजनकत्वस्य गुणस्य तादात्म्येनापाततो विरोधभानम् । विरहहेतुकत्वात्तु समाधा-नम् ॥ क्रियायाः क्रियाया सह विरोधमाह—नयनेति । व्याख्यातमिदं प्राक् (२०४ पृ.) प्रहर्षजननक्रियया सह खेदजननक्रियाया आपाततो विरोधभानम् । विरहहेतुकत्वात्तु समाधानम् ॥ क्रियाया द्रव्येण सह विरोधमाह—त्वद्वाजीति । अत्र हरेण द्रव्येण सह गङ्गाधारणाभावक्रियायास्तादात्म्येनापाततो विरोधभानम् ॥ द्रव्यस्य द्रव्येण सह विरोधमाह—वल्लभेति । अत्र चन्द्रसूर्ययोर्द्रव्ययोस्तादात्म्येन विरोधभानम् । जातिशब्दानामिति । प्रतिपाद्यतया जातीनां पवनत्वादीनामिति

१. सुव्रितपुस्तके तु ‘त्वद्वाजिराजिनिर्धूतधूलीपटलपङ्कलाम् । न धत्ते शिरसा गङ्गां भूरिभारभिया-हरः ॥’ इत्यत्र हरपदेन गङ्गाधरत्वानुपस्थितेरापाततो विरोधो न भासते । अत उत्तरार्धमेवं पठनी-यम्—गङ्गां गङ्गाधरो धत्ते नातिभारेण मूर्धनि । एवमेव ‘हरोऽपि गङ्गाधरोऽपीत्यर्थः ।’ इति पाठः.